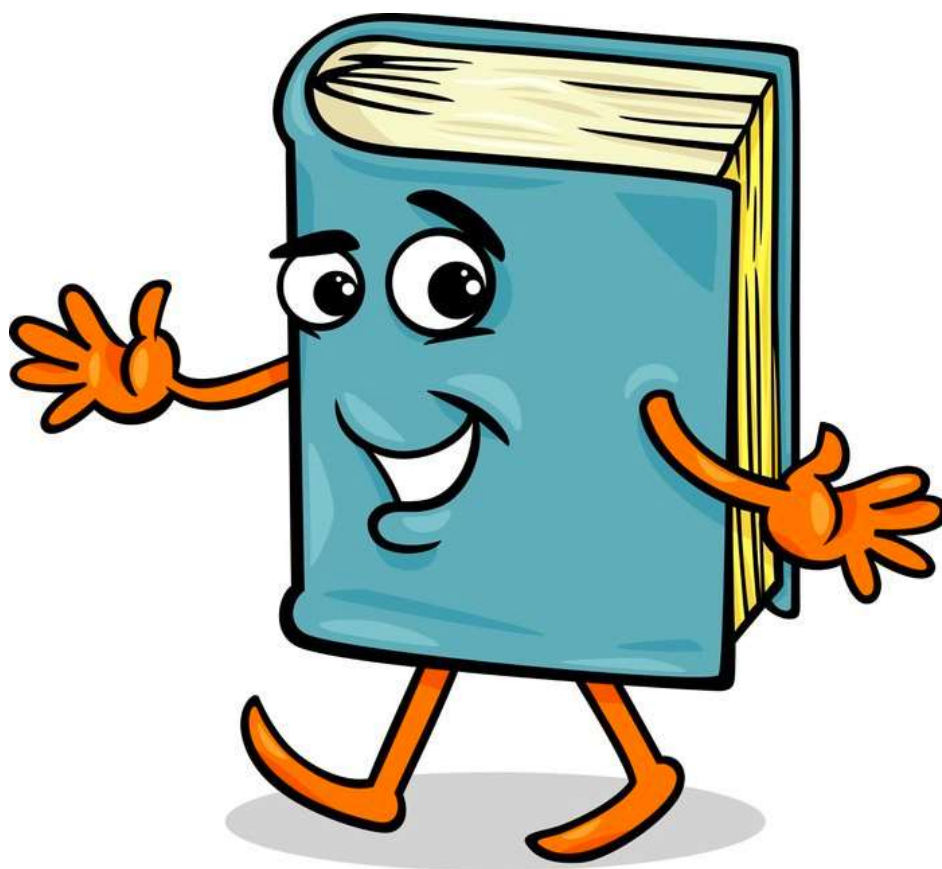

Ahoj kamaráti !

To som opäť ja – váš kamarát „Pán Knižôčka“. Spomínate si? Tento mesiac cestujeme spolu z rozprávky do rozprávky. Už aj idem po ďalšiu čarodejnú knihu. Aha, tu je! Tróni na policičke s ostatnými rozprávkovými knižkami, ktoré som doposiaľ nazbieral. Opatrne ju otváram. Koho pričaruje tentokrát?

Tentokrát z čarodejnej knihy vykuklo dievčatko s červenou čiapkou a červeným plášťom, ale aj zlý vlk, stará mama a odvážny ujo poľovník. Už určite tušíte, o čom bude ďalšia rozprávka. O Červenej čiapočke. Viete kamaráti, kto napísal rozprávku o tomto dievčatku, ktoré sa vydalo cestou necestou lesom za svojou babičkou?

Túto známu rozprávku si, rovnako ako mnoho iných rozprávok, rozprávali ľudia v mnohých krajinách už veľmi, veľmi dávno. Ako prvý ju zapísal pán rozprávkár Perrault vo Francúzsku, ešte v čase keď tam vládol naozajstný kráľ. Dievčatku, ktoré v príbehu vystupovalo, práve on pridal červený plášť a čiapku, leson ju naháňal rozprávkový netvor - vlkolak a zachránil ju drevorubač.

Neskôr v Nemecku vznikla trošku upravená verzia tejto ľudovej rozprávky a to vďaka bratom Grimmovcom. Tí zmenili záver rozprávky, kde Červenú čiapočku a starú mamu zachráni pred vlkom statočný poľovník. Ak si chcete pripomenúť príbeh Červenej čiapočky, poprosťte rodičov nech vám ju prečítajú. Pozorne počúvajte, pretože po jej prečítaní mám pre vás pripravené zábavné úlohy.

O Červenej čiapočke

Kde bolo, tam bolo, bolo raz malé dievčatko. To dievčatko malo starú mamu. Dievčatko bývalo v dedine, stará mama v neďalekej hore. Stará mama uplietla raz svojej vnučke červenú čiapočku. Čiapočka dievčatku tak pristala, že každý, kto ho v nej uvidel, sa pýtal: „Červená Čiapočka, kde ideš? Červená Čiapočka, čo nesieš?“ Dievčatko sa s každým pekne rozprávalo, preto ho mal každý rád. Aj toto meno mu dávali len z lásky. Napokon ho nik inakšie nevolal, len Červenou Čiapočkou.

Raz mamička povedala dcérke: „Červená Čiapočka! Ochorela nám stará mama, zanesieš jej obed.“ Červená Čiapočka poznala dobre cestu k starej mame. Neraz jej už niesla čerstvý chlieb alebo mlieko. A stará mama vždy mala pre ňu nejaký cukríček. Mamička doniesla košík, pokládla doň kastróliky, hrnček, chlieb a ovocie. To všetko zakryla obrúskom a podala dievčatku: „Cestou sa mi nikde nepristavuj!“ napomenula dievčatko. „Nie, nie! Pôjdem rovno k starej mame.“ sľubovalo. A tak si ide Červená Čiapočka chodníkom po hore. Ide, ide – stretne ju vlk. Ona nevedela, aký je vlk zlý. Pekne sa mu poklonila: „Dobrý deň, vlčík!“ „Dobrý deň, Červená Čiapočka! Kdeže ideš, kde?“ „Ochorela nám stará mama, nuž nesiem jej obed.“ „A kdeže býva?“ spýta sa vlk a už v mysli kuje zlé-nedobré. „Tu v hore, v malej dreveničke.“ odpovie Červená Čiapočka. Vlk sa jej na všetko o starej mame povypytoval a myslel si pritom: Hehe! Najprv zjem starú mamu, potom i túto Čiapočku! Od spokojnosti sa oblízal a nahlas povedal: „Pozri, koľko tu kvetov! Natrhaj z nich starej mame. Mamička dievčatku prikázala nikde sa nepristaviť. Ale či by bol hriech natrhať kvety? Akú radosť by spravila starej mame! A lúčka je ozaj samý kvet! Biele margarétky, červené klince, belasé zvončeky... Červená Čiapočka položí košík na trávnu a ide trhať. Vlk sa ticho vytratil. Červená Čiapočka trhá zvončeky, hľadá nezábudky. Zachodí vždy hlbšie do hory.

A vlk zatiaľ našiel domček, zabúchal na dvere. „Kto je?“ ozve sa stará mama zdnuka. „To som ja, Červená Čiapočka! Nesiem vám obed!“ hlási sa vlk hlasom tenkým, ako len vládze. „Stisni len kľučku, dievčatko! Dvere nie sú zamknuté.“ Vlk stisol kľučku, vošiel do izby. Stará mama leží v posteli pri obluku. Vlk za ňou skočil a – ham! už starej mamy nebolo. Potom si na hlavu uviazal jej čepiec, oblok zastrel záclonou a ľahol si do postele. Keď Červená Čiapočka natrhala dosť kvetov, našla stratený chodník a s košíkom na ruke cupkala k starej mame. Keď prišla k domčeku, zaklope na dvere a volá: „Stará mama, stará mama! Otvorte, nesiem vám obed!“ „Stisni len kľučku, dievčatko! Dvere nie sú zamknuté,“ napodobní vlk starú mamu. Červená Čiapočka vojde dnu, a v izbe polotma. Ide s košíkom k posteli. Vidí slabo, ale i tak sa jej zdá dnes stará mama čudná. Díva sa na ňu, a odrazu povie: „Joj, stará mama, aké vy máte veľké uši!“ „To preto, aby som ťa lepšie počula!“ zahuhle vlk. O chvíľu dievčatko zas povie: „Joj, stará mama, aké vy máte veľké oči!“ „To preto, aby som ťa lepšie videla!“ zahuhle vlk zase. „A prečo máte také veľké ústa?“ „To aby som teba ľahšie zjedla!“ povie vlk a – ham! – už je i Čiapočka tam! „Ej, bola to za hostinka!“ povedal si vlk. Pohladkal si plné brucho a rozvalil sa navrch na perinu. O chvíľu už chrápal. Chríff! Chríff!

Šiel okolo horár. Bol to dobrý sused starej mamy. Keď už bol pri dreveničke, vidí dvere dokorán a zdalo sa mu, že dnu ktosi drevo pili: chríff! chríff! Vojde dnu, pozrie na posteľ – a len ho tak myklo! Hneď ten vedel, kto je v čepci! A vedel aj, čo sa to tu stalo. Vzal zo stola nožnice a nastrihol vlkovi brucho. V rozstrihu sa pohne noha v žltej topánočke. Horár chytro strihal ďalej a naraz: hop! Vyskočila odtiaľ Červená Čiapočka a za ňou i stará mama. „Hu, ako tam bolo dusno!“ povie Červená Čiapočka. A od radosti, že je vonku, vybozkávala milého ujka na pichľavé fúzy. Starej mame hneď choroba prešla. Dlho sa neradili, ale všetci traja nanosili veľkých skál. Skaly povkladali vlkovi do brucha a brucho dobre zašili. Potom sa skryli a dávali

pozor, čo bude vlk robiť. Onedlho sa vlk zobudí a zívne. „Uf,“ zafučí, „ale som sa dnes objedol! A smädný som! Taký smädný!... Musím ísť ku studničke!...“ Fučiac sterigá sa z postele a ide. Za ním ticho horár, stará mama a Červená Čiapočka. Vlk nevládze. Čo krok, to sa mu podlomí nohy. K studničke sa len po biele dovláče. Nachýli sa, smädno začne piť, a naraz – čľups! Padol do studničky. Ťažké skaly sa mu v bruchu prevážili a stiahli ho dolu. Studnička bola hlboká a vlk sa utopil. Horár, stará mama a Červená Čiapočka sa veselo vrátili domov. Doma oslávili, že zlý vlk ich už viac nebude strašiť.

Odpovedzte na otázky:

Prečo dievčatko volali Červená Čiapočka?

Kam poslala mamička Červenú Čiapočku?

Prečo ju tam mamička poslala?

Koho stretla Červená Čiapočka v lese?

Čo urobil vlk?

Akej farby bola topánočka, ktorú uvidel ujo horár?

Kto zachránil Červenú Čiapočku a starú mamu?

Ako budete postupovať:

- Poprosíte rodičov, alebo starších súrodencov, aby vám pracovné listy 1 - 4 k rozprávke vytlačili. Nachádzajú sa pod textom nižšie.

Čo budete potrebovať:

- Pripravíte si pastelky, nožnice, lepidlo, staré noviny
- Teraz môžete začať plniť jednotlivé úlohy

Pracovný list č. 1

Obrázky z rozprávky o Červenej čiapočke si pozorne pozrite, potom ich vyfarbite a rozstrihajte. Pomocou nich sa sami pokúste prerozprávať rozprávku. Ak si pracovný list vytlačíte 2x a obrázky rozstriháte, môžete sa zahrať známu hru PEXESO.

Pracovný list č. 2

Pomôž nájsť Červenej čiapočke cestu k babičkinmu domčeku. Ako? Pohl'adaj pozorne všetky kruhy, ktoré na pracovnom liste sú a vyfarbi ich červenou farbičkou. Cestička sa ti potom ukáže.

Pracovný list č. 3

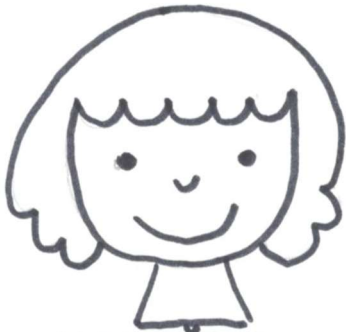
Pomocou prerušovaných čiar obkresli **trojuholník** nad vlkom z rozprávky o Červenej čiapočke, pod košíkom Červenej čiapočky obkresli po prerušovaných čiarach **obdĺžnik**. Nad poľovníkom obkresli po prerušovaných čiarach **kruh**. Nad Červenou čiapočkou obkresli po prerušovaných čiarach **štvorec**. Pod babičkou obkresli po prerušovaných čiarach **trojuholník**. Do prázdneho okienka vedľa poľovníka nakresli aspoň tri stromy (les). Do prázdneho okienka nad štvorec nakresli babičkin domček. Trojuholník vyfarbi **žltou** farbou, štvorec **zelenou** farbou, obdĺžnik **modrou** a kruh **červenou** farbou.

Pracovný list č. 4

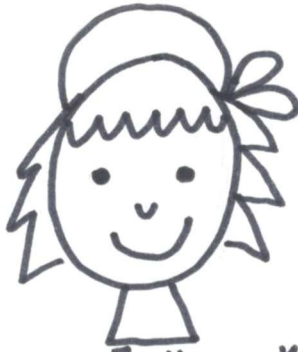
Na splnenie tejto úlohy budeš potrebovať vytlačený pracovný list č. 4, staré noviny, nožnice a lepidlo. Najskôr rozstrihaj noviny na malé štvorčeky veľké 2x2cm. Potom plochu obrázku vlka zaplňaj tak, že budeš postupne nalepovať novinové kúsky. Kúsky sa môžu navzájom prekryvať, ale nesmú vychádzať za hrubú čiaru. Vlkove oči nepreliapaj, aby ich bolo vidieť.

VZOR:

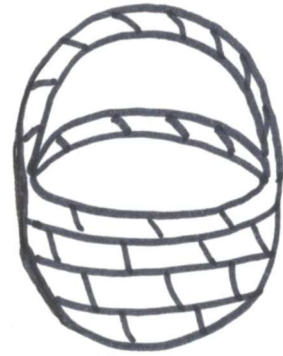

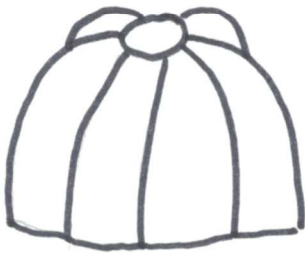
MAMIČKA

ČERVENÁ ČIAPOČKA

KOŠÍK

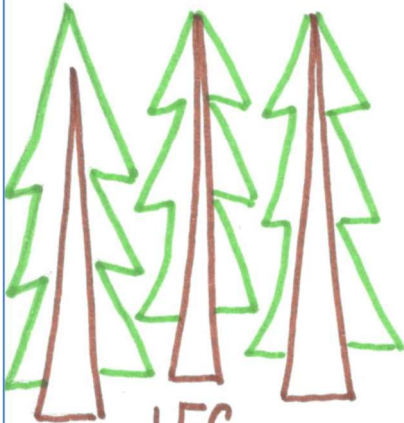
BÁBOVKA

BABIČKA

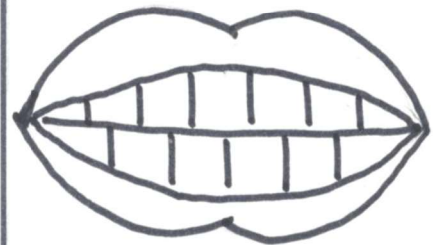
DOMČEK

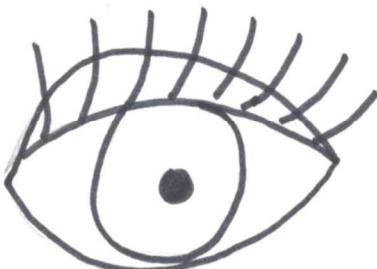
LES

VLK

ZUBY

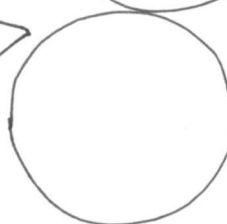
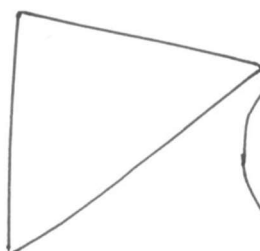
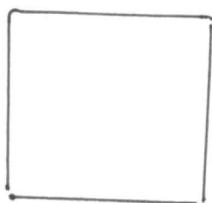
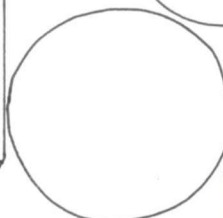
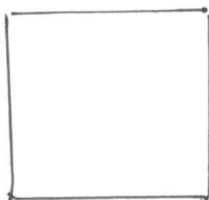
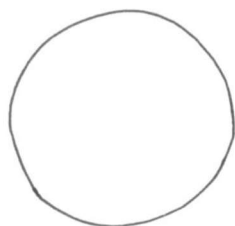
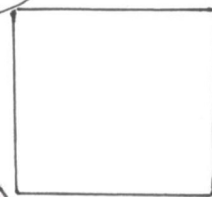
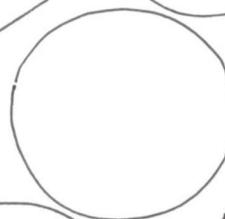
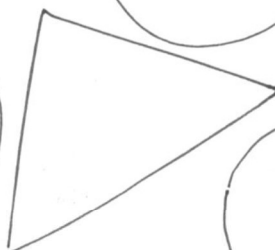
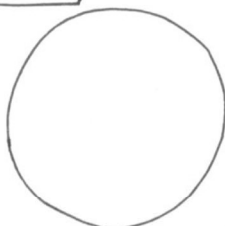
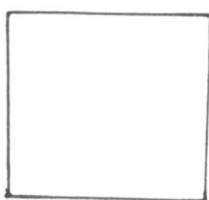
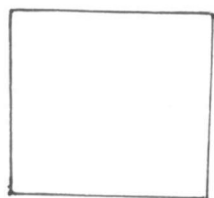
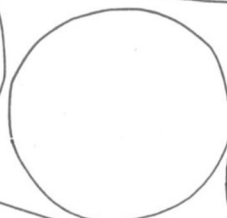
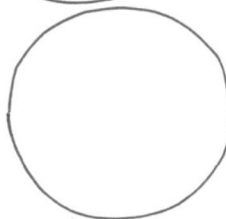
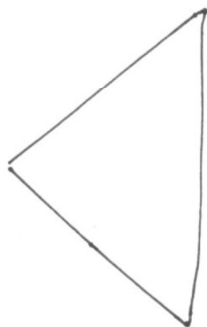
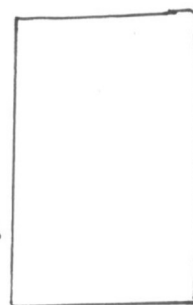
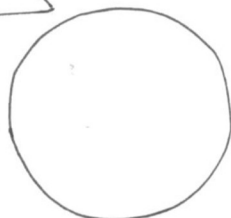
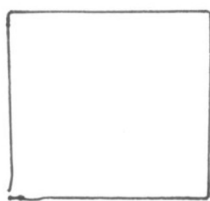
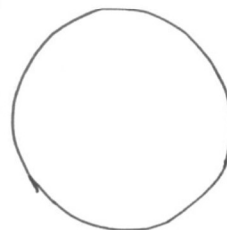
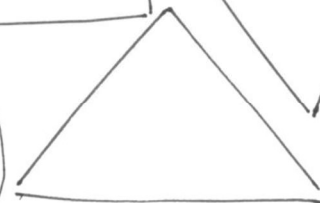
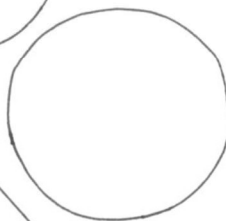
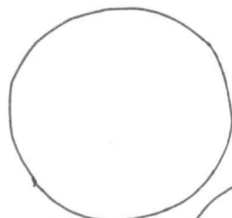
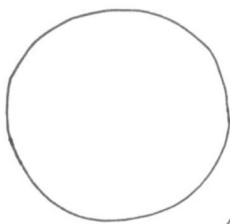
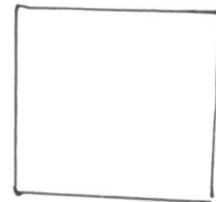
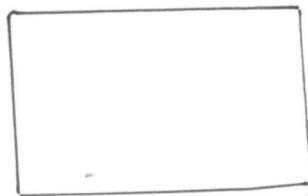
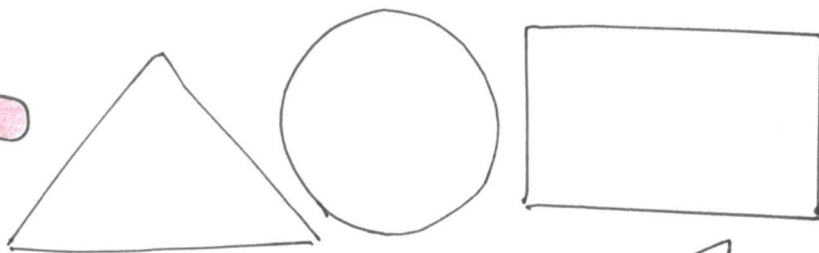

OČI

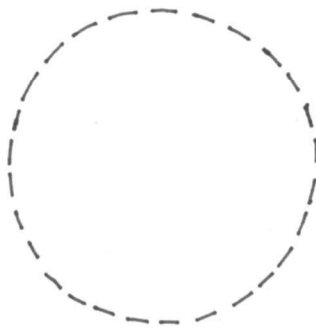
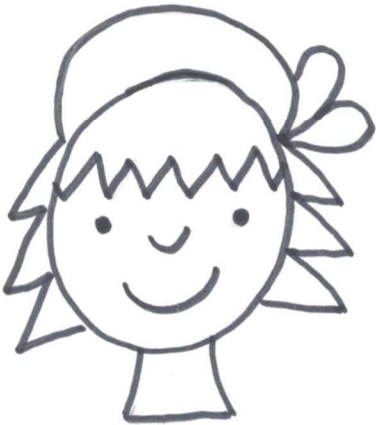
POLOVNÍK

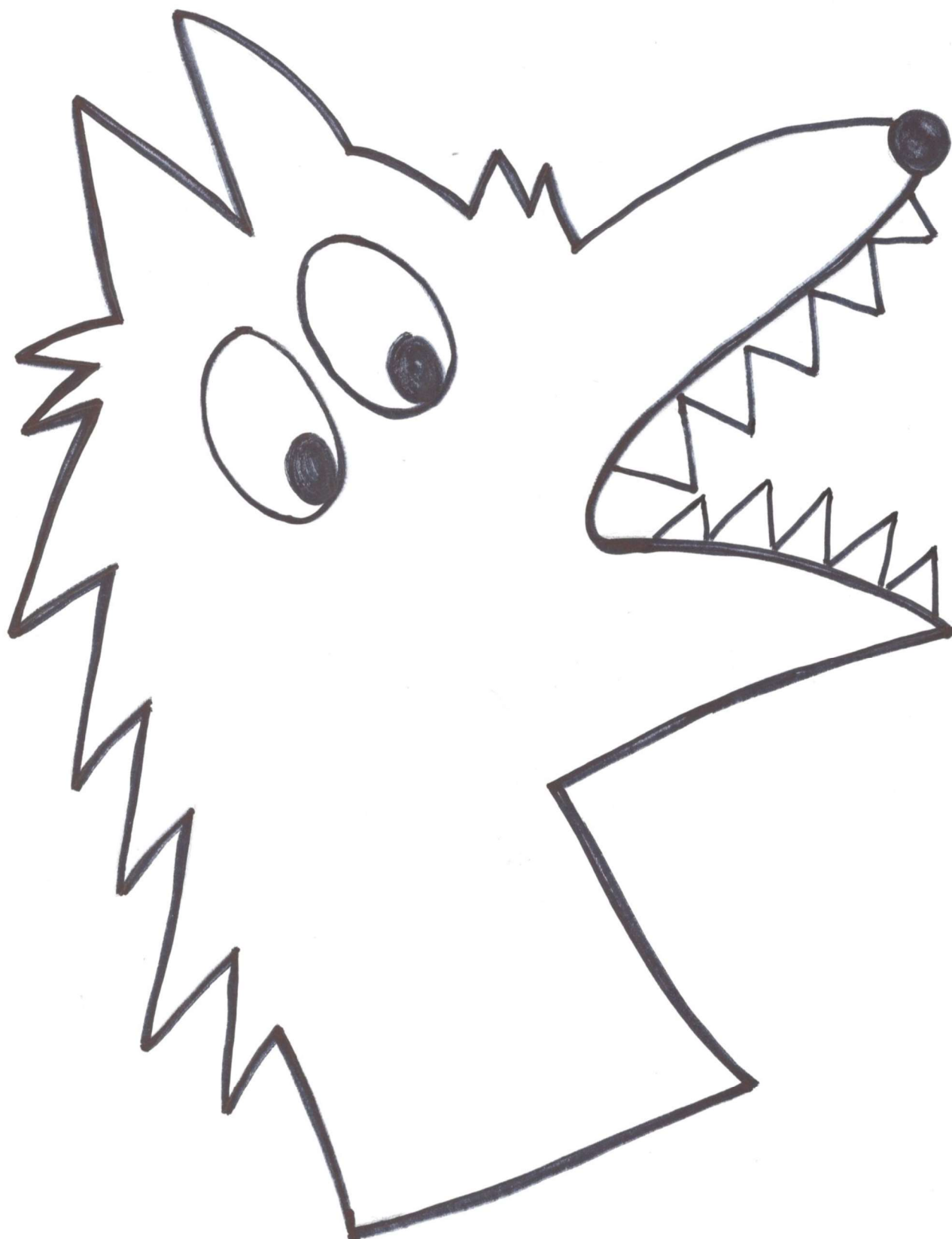

OSLAVA

3

Dúfam, milí kamaráti, že ste sa pri čítaní rozprávky o Červenej čiapočke a plnení úloh, dobre zabavili. Ale už mám pre vás pripravené ďalšie veselé rozprávkové príbehy. Cestujeme predsa „Z rozprávky do rozprávky“. Tak dovidenia nabudúce!

Na záver si môžete ešte zaspievať pesničku Smejka a Tanculienky „O Červenej čiapočke“. Smelo do toho.

https://www.youtube.com/watch?v=NFyESbRi_c0

